

FYODOR MIHAYLOVIÇ DOSTOYEVSKI

SUÇ VE CEZA

Fyodor Mihayloviç Dostoyevski

SUÇ VE CEZA

ISBN 978-625-7740-77-7

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

© 2025, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. A.Ş.'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz. Bu kitap, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayinevmize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayinevi**dir. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 2000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilir.

I. Baskı: Temmuz 2025, Ankara

Yayın-Proje: Selcan Durmuş
Dizgi-Grafik Tasarım: Tuğba Kaplan
Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Baskı: Sonçağ Yayıncılık Matbaacılık Reklam San Tic. Ltd. Şti.
İstanbul Cad. İstanbul Çarşısı 48/48 İskitler/Ankara

Yayıncı Sertifika No: 51818
Matbaa Sertifika No: 47865

İletişim

Pegem Akademi: Shira Ticaret Merkezi
Macun Mahallesi 204 Cad. No: 141/33, Yenimahalle/Ankara
Yayınevi: 0312 430 67 50
Dağıtım: 0312 434 54 24
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: yayinevi@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

Fyodor Mihayloviç Dostoyevski

Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, 1821'de Moskova'da doğdu. Petersburg Askerî Mühendislik Okulu'nu bitirdikten kısa bir süre sonra askerlikten ayrıldı. İlk romanı İnsancıklar, dönemin ünlü eleştirmeni Belinski'den büyük övgü aldı. Daha sonra devlet düzenini yıkmaya çalıştığı gerekçesiyle tutuklandı; ölüm cezası, Sibirya'da dört yıl ağır hapse ve dört yıl askerlik hizmetine çevrildi. Bu zaman zarfında eşini, kardeşini kaybetti. Alacaklılarının tehditleri üzerine, bir yayıncıdan aldığı borçla Avrupa'ya kaçtı. Suç ve Ceza'yı yazmaya başladı. Önce Kumarbaz (1866) romanını yayımladı. Aynı yıl Suç ve Ceza tamamlandı. Hayatının bir döneminde yoksulluk içinde ülkeden ülkeye dolaştı. Daha sonra ikinci başyapıtı Budala'yı yazdı. Budala'yı, 1870'te Ebedî Koca, 1872'de Eciniler, 1875'te Delikanlı izledi. Karamazov Kardeşler'i yazmaya başladığında, artık ülke çapında tanınan ünlü bir yazardı. 1881'de Petersburg'da öldü.

BİRİNCİ BÖLÜM

I

Temmuz başlarında, çok sıcak bir akşamüstü, bir delikanlı “S...” sokağında pansiyon olarak tuttuğu odacığundan çıktı. Kararsızlık içindeymiş gibi, ağır ağır “K...” köprüsüne doğru yürümeye başladı.

Merdivenlerde ev sahibi kadınla karşılaşmak tehlikesini kolayca savuşturmuştu. Delikanlının odacığı, beş katlı yüksek bir binanın tav an arasında bulunuyor ve evden çok bir dolabı andırıyordu. Kendisinden odayı, yemekli ve hizmetçili olarak, kiraladığı ev sahibi kadın ise, bir merdiven aşağıda, ayrı bir dairede oturuyordu ve genç adam her sokağa çıkışında, ev sahibi kadının merdivenlere doğru ardına dek açılmış olan mutfak kapısının önünden geçmek zorundaydı. Oradan her geçişinde, utanç duyar, suratını buruşturur, hastalıklı ve ürkek bir duyguya kapılırdı. Delikanlının pansiyoncu kadına bir hayli borcu vardı; bundan ötürü de onunla karşılaşmaktan korkuyordu.

Aslında ne korkak ne de çekingen biriydi. Aksine, oldukça cesurdu. Ama bir süredir tedirgin ve gergindi. Öylesine içine kapanmış, insanlardan uzaklaşmıştı ki, sadece ev sahibi kadınla değil, hiç kimseyle karşılaşmak istemiyordu. Derin bir yoksulluk içindeydi, fakat son günlerde buna bile aldırımıyordu. Asıl işlerini tümüyle bir yana bırakmıştı ve bunlarla uğraşma-

yı hiç istemiyordu. Aslında o kendisine karşı neler tasarlıyor olursa olsun, ev sahibi kadına da aldıracağı yoktu. Ama merdivenlerde durmak, kendisini hiç mi hiç ilgilendirmeyen gündelik birtakım saçmalıkları dinlemek, kira borcu konusundaki sızlanmalara, korkutmalara, yakınmalara katlanmak, üstelik yakasını kurtarabilmek için sözde nedenler bulmak, özürler dilemek, yalanlar söylemek... Hayır, merdivenleri bir kedi sessizliğiyle inip sıvışmak yapılacak en iyi şeydi.

Ama bu sefer alacaklısıyla karşılaşmaktan korku duyması, sokağa çıkınca, kendisini bile şaşırttı. Garip bir gülümseyişle: "Hem zorlu bir işe girişmek istiyorum, hem de manasız şeylerden korkuyorum" diye düşündü. "Hım.., Evet... Her şey insanın elindedir, insan salt korkaklık yüzünden ne fırsatlar kaçırıyor... Bu artık bilinen bir gerçek. Merak edilecek bir şey. Acaba insanlar en çok neden korkarlar? Atacakları yeni bir adımdan, kendi söyleyecekleri yeni bir sözden herhalde... Ben de epey gevezelik ediyorum ha! Gevezelik ettiğim için de hiçbir şey yapmıyorum. Ya da şöyle: Hiçbir şey yapmadığım için gevezelik ediyorum. Ben gev ezeliği bu son ay içinde, günlerce bir köşede yatarak ve saçma sapan şeyler düşünerek öğrendim. Peki, şimdi niçin gidiyorum? Yapabilecek miyim düşündüğüm şeyi? Hem ciddi bir şey mi bu? Hayır, hiç de değil. Düşlerle avutup duruyorum kendimi; oyuncaklarla! Evet, evet oyuncaklarla!"

Boğucu bir hava vardı sokakta, çok sıcaktı; yapı iskeleleri, tuğlalar, kireç tozları, itişip kakışan kalabalık; bir yazlık kiralama olanağı bulamayan her Petersburglunun çok iyi bildiği o özel, pis, yaz kokusu... Tüm bunlar, genç adamın zaten bozuk olan sinirlerini iyice germişti. Hele kentin bu bölgesinde sayıları oldukça kabarık olan meyhanelerden yayılan dayanılmaz içki kokusu, henüz iş zamanı olmasına karşın, adım başında rastlanan sarhoşlar, tablonun iğrenç ve iç karartıcı rengini tamamlıyor gibiydi. Delikanlının ince yüz çizgilerinde derin bir iğrenme anlatımı belirdi bir an. Sırası gelmişken şunu da söyleyelim ki delikanlı, harikulade güzel kara gözleriyle, es-